

บรรณานุกรม

ธงชัย สันติวงศ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช, พิมพ์ครั้งที่ 6, 2533.

มนูญ ตันตะวัฒนา. เจาะลึกปั่น-อเมริกา, กรุงเทพฯ., 2534.

วีระพงษ์ เนลิมจิระรัตน์. บริหารงานแบบญี่ปุ่น, กรุงเทพฯ, ดอกพาณิชา (1988), 2534.

วีระพล สุวรรณนันต์. ทฤษฎีและการประยุกต์ QCC. กรุงเทพฯ, ประยุรวงศ์, 2528.

อาลิสา มุหะมัดประพฤทธิ์. เงื่อนไข 12 ประการ แห่งการเป็นผู้นำทางธุรกิจของญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ, 2533.

อุดมพงศ์. ยอดผู้บริหารแห่งวงการธุรกิจ. กรุงเทพฯ. 2534.

อุษา โลหะจรูญ. สร้างคน-ใช้คนแบบญี่ปุ่น, กรุงเทพฯ, ดอกพาณิชา (1988), 2534.

อัมพิกา ไกรฤทธิ์. ไคเซ็น : กฎและสิ่งที่ควรเรียนแบบญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ. ชีเอ็นยูเคชั่น, 2534.

กรรมสุลกากร. การค้าของไทยกับประเทศไทยค้าสำคัญ. กรุงเทพฯ, 2532.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สรุปทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ใต้กรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7. กรุงเทพฯ, 2534.

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ. แนะนำนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ. พิมพ์ครั้งที่ 2, 2534.

Cramer, James and Patricia Wallace. "Avoiding Culture Clash in a Japanese Company." The Asian Wall Street Journal, July 12, 1990.

Domingo, Rene T. Management : Japanese Style. The Asian Manager, June, 1990.

Inaba, Etsu. Japanese Management in Asia. Asian Institute of Management, 1989.

Sila-on, Amaret. Japanese Management Practices in Thailand. AIM Journal, February, 1979.